

Elvedalar Aşkın Yenilgisi

— isa-inan · 17 Nisan 2010

sonunda
bir gurbeti daha geceyle işgal eder
ağlamaklı olduğun türküler
bir dilek daha tut uğur böceklerinden
doğacak çocuklar aşkına
son kez
bak bana
ve gör
yüreğimin sensiz çiçeklerini nasıl döktüğünü
bir İsa düşün ki
senin yüzünden terk ediyor cenneti
cehennemin giriş kapısına asıyor bedenini
hiç bir sevgi emekçisi girmesin
girmesin diye içeri

aşk sende doldurur yalnızlık bilmecesini

gecedir
gurbeti içimde gezdirir yokluğun
dağlar ateşe verir yeşilini
o yeşil ki
ömrümüzün bahar mevsimi
insan denize bakar
karada boğulur demek ki

ellerim
bütün aşk yaralılarını kaldırıyor kıyılardan
bataklıklarda kuruyan gülleri yüklüyor vagonlara
göçtü gözlerimde bir deniz feneri daha
ezberimdeki son şiirine de ihanet etti sesim
yol yolcusuna yataklık yapar
söz acıya dönüşür
kavga ölüme
suskunluğunu saklayamamış bir yağmurla
gir içime

aşkimızı talan ettiler
iğdiş edildi sevdamız
çıkabileceğimiz bütün yollara barikat kurdular
rezil bir tarihi haklı kıldılar
ölüm yaşanılabilir bir yurt mudur
uzaklar
tuzak sevgilim
bulutlar parçalanmış düş
ayrılığı kim anlatabilir çocuklara

bırak ateşe ihanet edenler utansın
beyazı yok sayanlar
elbet kendilerini s/aklayacak bir gölge bulurlar
bu sevda ecelimiz olsun
ölüm kavgamızın bedeli
de söyle sevgili
delirmek için erken değil mi

insan dağıldıkça toplar kendini
yalana yazılmış yazgımız
hep ihbar eder dilini
kimseler anlamıyor bizi
değil mi sevgili

elvedalar aşkın anlaşılmayan yenilgisi
sen orada kıvrılmış duruyorsun
gölgenin baş ucunda
ölüm izimizi sürüyor oysa
karanlık adres değiştiriyor
yüzün mekan
bir sokağın başında sürükleniyor sevdan
günahlarından

kütlesinden kopuk bir ağırlığım
kendine sürgün bir kahır
kör ve sağır
aksayan akşamdır

senin sustuđun yerde
rüyaları terk edecek zaman
karanlıklarda kanayacağım
tökezleyip göz çukurlarında
ölene kadar ağlayacağım
aşkım / aşkım / aşkım

İsa İnan